

го влѣчала къмъ повече наука и на връщане отъ хаджилѣкъ Хаджи Йорданъ остава въ г. Кидония (Айвали), гдето до 1821 г. се училъ въ новоткритото тамъ училище. Славата на това учебно заведение, както и на другитѣ две подобни училища въ г. Смирна и о-въ Хиосъ, се носѣла изъ цѣла Турция. Въ това устроено по западноевропейски образецъ срѣдно училще съ прочути за времето учители като Каири, Григорий Сарафовъ, Евстатий и Венеаминъ, възторжени ратници за просвѣтна обнова и възраждане на елинството, той добива основни научни познания по словесность, математика, естествознание, физика, география, история, богословие и философия; изучва грѣцки, старогрѣцки и арабски езици и се въодушевява отъ свободолюбивитѣ идеи на Великата френска революция. Въ училището българското му име Йорданъ било промѣнено на Иванъ (Иоанъ), по силата на владѣщия въ грѣцкитѣ училища елинизаторски духъ. Отъ тогава, споредъ училищнитѣ документи, новото му име Иванъ станало официално *).

Току-що завършилъ учението си, зрѣлиятъ вече питомецъ, убеденъ хетеристъ, трѣбвало да се прояви на дѣло. Когато презъ юлий 1821 г. избухва Завѣрата, и турцитѣ подложили хетеристското гнѣздо Кидония на огънь и мечъ, Селимински едва успѣва да се спаси за втори пжтъ отъ турски ятаганъ, забѣгва по море въ Гърция, гдето се присъединява къмъ възстаналитѣ балканци християни: гърци, българи, сърби, албанци и власи. Като офицеръ въ четитѣ на воеводитѣ Петро бей Мавромихали, Яни Коста и Хаджи Христо (българинъ отъ с. Нивица — Нишко), той се сражава и отличава подъ знамето „За вѣра и отечество“, за което бива награденъ съ ордени и свидетелство „за храбрость, вѣрность и усърдие“.

Следъ двегодишно воюване противъ християнския врагъ, Хаджи Йорданъ вижда, че гърцитѣ използватъ възстанието само за себе и при това между воеводитѣ имъ възникватъ дребнави раздори. Недоволенъ отъ тѣхнитѣ амбиции, той напуща Гърция въ 1823 г. за да се притече въ помощъ на родината си. Презъ Италия, Австрия и Унгария той стига въ г. Брашовъ, гдето намѣрилъ мнозина сънародници и съграждани, забѣгнали отъ турски преследвания и установени на добри занаяти и търговия. Той се спира временно тамъ като учителъ на

---

*) Заслужава да се отбележи, че тукъ х. Йорданъ билъ щедро подпомаганъ въ издрѣжката си отъ мецената родолюбецъ Хаджи Петъръ отъ г. Казанлъкъ, който търгувалъ съ г. Айвали и често спохождалъ и подпомагалъ материално и нравствено ученицитѣ българи.